

TÜRK SANAYİCİLERİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ

TÜSİAD
YÖNETİM KURULU BAŞKANI
TUNCAY ÖZİLHAN'IN
9 MAYIS GENÇLİK ve AVRUPA GÜNÜ”
KONUŞMASI

09 Mayıs 2003
İş Kuleleri

Sayın konuklar, sevgili gençler, değerli basın mensupları,

“Gençlik ve Avrupa Günü” kutlamalarımıza hoşgeldiniz. 9 Mayıs, 1950 yılında Fransa Dışişleri Bakanı Robert Schuman’ın, Avrupa Birliği’nin temellerini atan konuşmasını yaptığı gün olarak, Avrupa tarihinde önemli bir yer tutmaktadır ve 1985 yılından bu yana AB ülkelerinde “AB Günü” olarak kutlanmaktadır.

TÜSİAD olarak 2001 yılında kutlamaya başladığımız Avrupa Günü’nü, geçen yıldan beri, Türkiye’nin geleceğinin iki simgesi olarak gördüğümüz, gençliği ve Avrupa Birliği’ni biraraya getirerek, **“Gençlik ve AB Günü”** olarak kutluyoruz.

“Genç nüfusu ile geleceğine güvenle bakan bir Türkiye” düşüncesinden hareketle başlattığımız kutlamalarımız çerçevesinde, geçen yıl, Milli Eğitim Bakanlığımızın desteğiyle, ortaöğretim öğrencileri arasında bir makale yarışması düzenlemiştik. Elimize ulaşan makalelerde, gençlerimizin, refah seviyesi yüksek, eğitim sorunlarını çözmüş, iş, sağlık, adalet açısından sorunu olmayan bir Türkiye’de yaşamayı arzu ettiklerini görmüştük. Gençlerimiz, böyle bir geleceği hazırlamanın, geleceğe güvenle bakabilmenin yolunun, Türkiye’nin bir an önce AB üyesi olmasından geçtiğinin farkındaydı.

Bu yıl ise yine Milli Eğitim Bakanlığımızın desteği ile “Türkiye’den Avrupa’ya Yeni Renkler” başlıklı bir fotoğraf yarışması düzenledik. Yine ortaöğretim seviyesinde düzenlenen bu yarışmaya Türkiye genelinden 1100 fotoğrafın başvurusu bizi çok sevindirdi ve heyecanlandırdı. Elimize ulaşan eserler, ülkemizin kültürü, doğası, insanı, genç nüfusu ile AB’ye katacağı renkleri zengin bir çeşitlilikle gözler önüne sererken; gençlerimizin kendilerine duydukları güveni de ortaya koyuyor. Jürimiz bu zenginlik karşısında ilk üç dereceye giren eserlerin yanı sıra, üç de başarı ödülü belirledi.

Değerli konuklar, sevgili gençler,

AB’ye tam üyelik sürecinde, Avrupa Birliği üyelik hedefinin artık bir toplumsal proje olarak, toplumun farklı kesimlerince benimsendiği ve özel sektör ile sivil toplumun itici gücüyle şekillendiği ortadadır. Türkiye’de ilk kez bir toplumsal proje sırtını, bu kadar geniş kapsamlı bir toplumsal uzlaşmaya dayamaktadır.

Türkiye’nin gelişme sürecinde, özel sektörün ve sivil toplum kuruluşlarının kazandıkları rolün iyi tahlil edilmesi ve ülkenin değişim dinamiğini vargücüyle destekleyen bu kesimlerden yararlanma kanallarının azami ölçüde açık tutulması gerekmektedir.

Avrupa Birliği üyeliği konusunda atılması gereken adımlara bakmadan önce, Kopenhag Zirvesi’nin sonuçlarını değerlendirmek gerekir. Bize göre, Kopenhag sonrası tespit edilmesi gereken en önemli gerçek, AB’nin Türkiye’nin üyeliği sürecinden geriye dönüş olmadığını açıklamasıdır. AB liderleri böylelikle bir yandan Türkiye’nin “Avrupalılığını” tartışanlara önemli bir mesaj verirken, diğer yandan Kopenhag sonrasında üyelik sürecini bizzat Ankara’nın hızlandırabileceğini belirtmişlerdir.

Kopenhag Zirvesi, üyelik müzakerelerinin açılması konusunun değerlendirileceği Aralık 2004 tarihine kadar, Türkiye’nin önüne iki yıllık bir süre koymuştur. Zamanımız çok kısıtlıdır. Bu nedenle, teknik ve ekonomik eksikliklerimizin giderilmesi yönünde çalışmalarımızı yoğunlaştırmamız gerekmektedir.

Türkiye'nin, Avrupa Birliği'ne tam üyelik sürecini hızlandırmak için atması gereken adımlar şöyle özetlenebilir:

- 1) **Avrupa Birliği ile ilişkilerde, öncelikle 2003 yılı İlerleme Raporu'na odaklanılmalı ve Kopenhag Kriterleri'nden eksik kalanlar tamamlanmalıdır.** İlerleme raporunda olumlu görüş aldıktan sonra, taraflar kendi kamuoylarına, Türkiye'nin AB üyeliğinin geri dönüşsüz ve artık teknik yönü ön planda olan, bir daha sorgulanmayacak bir süreç olduğu mesajını vermelidir.
- 2) **2004 yılının Aralık ayına kadar, hem AB Konseyi ve AB Komisyonu, hem de AB Parlamentosu ile yapıcı bir diyaloga girilmelidir.** AB'nin öncelikle bir ekonomik ve parasal birlik olduğunu unutmadan, Irak savaşı sonrası sorunlu bir alana dönüşen güvenlik ve ortak dış politika konularına çok fazla odaklanmadan, AB üyesi ülkelerle ikili ilişkilere azami önem vererek, müzakerelerin açılması yönünde kararlı adımlar atılmalıdır.
- 3) **Annan Planı, Kıbrıs sorununun çözümü için hareket edilebilecek bir zemin sunmaya devam etmektedir.** Annan Planı, bazı haklı kaygılara yol açsa da bir uzlaşma metnidir, tüm talepleri karşılayamaması doğaldır. Buna rağmen, bu plan, Türkiye'nin Kıbrıs'la ilgili tezlerine oldukça yakın ve olumlu cevaplar getirmektedir.
- 4) **Yunanistan ile görüşülerek, Kıbrıs'ın her iki kesiminde de referandum yapılması hususunda görüş birliği sağlanmalıdır.** Atina ve Ankara iki garantör ülkeyi ilgilendiren konularda hızla gerekli anlaşmaları yapmalı, İngiltere ile de paralel temaslar yürütülmelidir.
- 5) **Yunanistan'la olan "sınır ihtilaflarının" 2004 yılına kadar giderilmesi gerekmektedir.** 1999 Helsinki Zirvesi'nde alınan karar bu tarihten sonra tarafların Lahey Adalet Divanı'na başvurmalarının yolunu açmaktadır. Türkiye'nin yeni bir sorunla daha karşılaşmaması için, Kıbrıs konusunda yapılan hata, Türk-Yunan anlaşmazlıkları konusunda tekrarlanmamalıdır. Bu sorunu çözmeye yönelik başlatılacak ikili temaslar, Aralık 2004'teki zirveye bırakılıp, yine "son dakika pazarlığı" havası yaratılmamalıdır.

Her şeyden önemlisi, Türkiye, AB'nin baskısıyla adım atan görüntüsünden ve hep işleri son dakikaya bırakan tavrından bir an önce kurtulmalıdır. Hükümet, kapsamlı bir iletişim programını yürürlüğe koyarak, Türkiye'nin AB kamuoyunda, Avrupa Birliği'nin de Türk kamuoyunda tanıtılması seferberliğini, bir an önce başlatmalıdır.

Sonuç olarak, Türkiye'nin üyelik süreci Kopenhag'da rayına oturmuştur ve bunu hızlandırmak artık Türkiye'nin elindedir. Türkiye tam üyelik yolunda kendi üzerine düşenleri yerine getirdikçe Avrupa Birliği'ni de bir samimiyet sınavıyla baş başa bırakacaktır. Kopenhag Zirvesi'ne kadar AB içinde sürdürülen ve Türkiye'nin başarısızlığı üzerine kurulu politika, Kopenhag sonrası süreçte değişmeye mahkumdur. Bugün artık AB'nin üstüne düşen kendi kamuoyunu, Türkiye'nin üyeliğine hazırlamaktır.

Yeni dönemin koşulları sağlıklı bir biçimde değerlendirilmeli, tüm bu kritik alanlarla ilgili yeni pozisyonlar belirlenmeli ve tam üyeliğin gerekleri yerine getirilmelidir. Bunu yaparken, siyasal düzlemde uzlaşma, sivil düzlemde ise diyalog ve işbirliği ön planda tutulmalıdır

Bu süreçte, Avrupa Birliği üyesi ülkelerin de, sağlıklı bir bütünleşmenin gerçekleşmesinde toplumsal motivasyonun önemini gözönünde tutmaları gerekmektedir. Türkiye'nin iyi niyetli

abalarını, AB hedefi yolundaki kararlı tutumunu gözardı etmek, uzun vadede, Avrupa'nın bu bütünleşmeden sağlayacağı yararı da azaltacaktır.

Sevgili gençler,

Sizlerin nemi, bu zor günlerde bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Sizler, bizlerden daha dinamik, yeniliklere açık, ve dünyaya daha geniş bir pencereden bakan zelliklerinizle, Türkiye'nin geleceğine ışık tutacaksınız. Atatürk de, Türkiye'nin sağlam temeller üzerine kurulmuş, geleceğinden endişe duymayan bir ülke olmasında, genç kuşaklara duyduğu güveni dile getirmiş ve Türkiye Cumhuriyeti'ni gençlere emanet etmişti. Bugün bu emaneti taşıyabilmek için gençlerimizin belki de tek ihtiyaı, kendilerini ifade edecek bir ortamın yaratılması ve bunun için gerekli donanımın sağlanmasıdır.

AB yeliği, bizim kuşağımızın siz gençlere verdiği bir söz dr. Bunu yerine getirebilmek için var gücümüzle çalışıyoruz. Bir başka açıdan bakıldığında da, bu toplumsal proje, siz gençlerin daha aydınlık bir geleceğe sahip olmasını sağlayacaktır. Bu nedenle de sizlerin de bu konuda bilgilenmeniz ve geleceğinize sahip çıkmanız gerekmektedir.

Türkiye'nin önünde bir şans var. Bu şansı kullanabilmek için, toplum olarak hep birlikte çalışmalıyız.

Beni sabırla dinlediğiniz için hepinize teşekkür ederim.